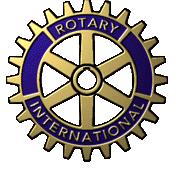

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2013 - 2014

Ron BURTON (UR Bşk.)

Haluk ULUSOY

(2420.Böl.Guv.)

Tarkan UĞUR (.Guv.Yrd.)

Tarih: 03.12.2013

Toplantı No: 1813

Bülten No: 1425

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

Edirne Rotary kulübünün değerli üyeleri;

Başkanımızın yurt dışında olması sebebiyle bu hafta başkanlık görevini ben üstlendim.

7 Aralık Cumartesi günü yapılacak olan Trakya gecesine katılım için gerekli organizasyonu yaptık. Aracımız saat 16:00 da Kulüp binamızın önünden hareket edecektir. Katılım için Cuma gününe kadar İsmail BİLGİ dostumuza haber verme şansımız hala mevcut. Çok güzel bir gece olacağından eminim

Sizlerle mutlu bir haberi paylaşarak yazıma son vermek istiyorum, Cengiz BENAKMAN dostumuzun küçük oğlu Doruk BENAKMANIN bir oğlu (Cansın BENAKMAN) oldu. Sağlıkla ve mutlulukla büyötmelerini canı gönülden diliyorum. Cengiz abimize de uzun yıllar dedeliğin keyfini sürmesini diliyorum

Rotaryen sevgi ve saygılarımla

Halil ALTUÇ 2012 - 2013 Dönem Başkan

[Bültenimiz 4 sayfadır](#)

30. Temmuz itibarıyla Dünyada 1.220.115 Rotaryen ve 34.558 kulüp bulunmaktadır.

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:

DEVAM DURUMU :

MUTLU GÜNLERİMİZ :

Bülent EGELİ – Gürkan KÖMÜRCÜ

Demirkan ÇAĞLAYAN – İsmet AÇIKGÖZ – Mehmet EREN – Tarık ETKER

64.71

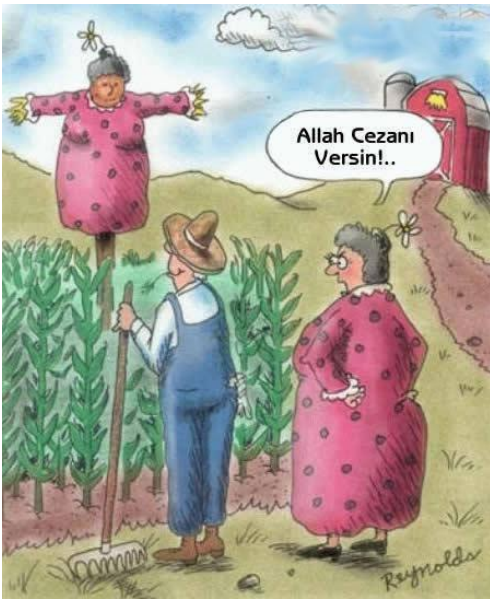
06 ARALIK Leyla-Cevat GÜLER

Evlilik Yıldönümü

07 ARALIK Serpil-İsmail GÜMÜŞDERE

Evlilik Yıldönümü

KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **10.Aralık.2013** Salı saat 19.00 de ROTARY EVİ nde

Başkan : Bülent EGELİ

Sekreter +Gel.D.B.: Cengiz TUĞLU

Sayman : İsmail BİLGİ

Üye :

Geç.D.B. : Halil ALTUÇ

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13

edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

Haşim İşcan (1898)- (11.03.1968)

1898'de Edirne'de doğan Haşim İşcan, Edirne Lisesinden sonra 1922'de Mülkiye Mektebi'ni bitirerek bir süre Edirne Kız Öğretmen Okulu'nda ve Edirne Lisesi'nde öğretmenlik yaptıktan sonra özel kalem müdürlüğü, müfettişlik gibi görevlerde bulundu, 1933'te kaymakamlıkla başlayan yöneticilik yaşamını çeşitli illerde valilik yaparak sürdürdü. Emekli olduğu 1953 yılına doğru Toprak ve İskan müdürlüğüne atandı; bu görevi sırasında Romanya, Bulgaristan ve Yugoslavya'dan gelen göçmenlerin yerleştirilmesinde örnek bir başarı sergiledi. 1963'te CHP'den aday gösterildiği seçimde, İstanbul'un tek dereceli seçimle iş başına gelen ilk belediye başkanı oldu.

Valilik yaptığı illerde yürüttüğü bayındırlık çalışmalarını İstanbul'da da sürdüren İşcan, geçitler açılmasını, yolların genişletilmesini, birçok yapının restore edilmesini sağladığı gibi, belediyeye bağlı kültür ve sanat kurumlarının gelişmesine de önemli katkılarda bulundu. Ölümünden sonra Saraçhanebaşı'ndaki alt ve üst geçide "Haşim İşcan" adı verildi.

Halk arasında "Haşim Baba" diye anılan İstanbul Belediye Başkanı Haşim İşcan, geçirdiği beyin kanaması sonucu girdiği komadan kurtulamayarak 11 Mart 1968'de yaşamını yitirdi.

ON YEDİNCİ ASIRDA EDİRNE'DE ÖLEN BİR İNGİLİZ SEFİRİ

17 nci asrın sonuna doğru vuku bulan Viyana bozgunluğundan sonra Osmanlı İmparatorluğu ile Avusturya, Polonya, Rusya ve Venedik arasında başlayan harpler esnasında İngiltere hükümeti tarafından Bâbüali nezdine elçi olarak gönderilen William Hossey'in, o sırada Edirne'de bulunmakta olan İkinci Sultan Süleyman'ın nezdine gelmiş ve Edirne'de ikameti sırasında ölmüş idi ki lahdi bugün Edirne Müzesindedir. Onun fotoğrafını eserimize koyduğumuz gibi kitabesinin tercümesini de hulûsa olarak yazıyoruz:

"Britanya kralı William III tarafından Babiâli nezdinde elçi, Britanya altın şövalyelerinden Edirne'de (M. D. C. I. XXXXI) 1691 - senesinde ölen William Hossey'in mezarıdır.

"Edirne Tarihi", Yazan; Osman Nuri PEREMECİ s;393

Not; Edirne Müzesi, (Arkeoloji Bölümü bahçesinde, Hatip sokak cephesindedir.)

İntikam

Aaron Hacker'ın emlak bürosunun önünde New York plakalı kırmızı, spor bir araba durdu. Arabadan inen şişman adam, büroya doğru yürüdü. Sıcaktan ter, ince elbisesinin üstüne kadar çıkmıştı. 50 yaşında görünüyordu. Yüzü heyecandan kızarmış, fakat kısıp gözlerindeki kararlı, donuk bakış değişmemişti. İçeriye girince başıyla Aaron'a selam verdi.

- "Bay Hacker?" Aaron gülümseyerek,

- "evet benim, sizin için ne yapabilirim. Bay..?"

Şişman adam,

- "Dill" diyerek kendisini tanıttı. "Zamanım çok az, hemen konuya girsek iyi olacak." dedi.

- "Benim için de iyi olur Bay Dill. İlgilendiğiniz belli bir yer var mı?"

- "Doğrusunu isterseniz, evet. Kasabanın kenarındaki eski bina."

- "Sütunlu ev mi?"

- "Ta kendisi. Yanılmıyorsam üzerinde SATILIK tabelası var." Aaron kuru bir sesle,

- "Evet, bizim satış listemizde." Kalınca bir defterin yapraklarını karıştırdı. Sonra daktilo ile yazılmış bir sayfayı işaret etti:

"160 yıllık bina. 8 odası, 2 banyosu, otomatik gaz fırını, geniş terasları, çevresinde ağaçları var. Çarşıya, okula yakın.

750.000 dolar." diye okudu ve ekledi:

- "Hala ilgileniyor musunuz?"

Adam oturduğu yerde rahatsız olmuş gibi kıpırdandı. "Neden olmasın. Olumsuz bir yanı mı var?"

Aaron, "Aslına bakarsanız," dedi. "Bu evi defterime yalnızca yaşlı Sade Grim'in hatırı için kaydettim. Ev asla onun istediği kadar etmez. Uzun zamandır onarım görmemiş çok eski bir binadır. Kirişlerden kimi bir kaç yıl içinde çökecek durumda. Bodrumu ise yılın yarısında su ile doludur."

- "Öyleyse sahibesi neden bu kadar çok istiyor."

Aaron omuz silkti. "Herhalde kendisi için manevi değeri olacak. Çok eskiden beri ailesine aittir." Şişman adam gözlerini yerde gezdirdi. "Bu çok kötü." dedi. Başını kaldırıp Aaron'a baktı ve çekingen bir biçimde gülümsedi. "Hoşuma gitmişti. O, nasıl söylesem bilemiyorum, tam aradığım evdi."

Aaron güldü. "100.000 dolara belki iyi bir alışveriş olurdu ama, 750.000 dolara... Sanırım Sade'in düşüncesini de anlıyorum. Hiç bir zaman fazla parası olmadı. Kendisine kentte çalışan oğlu bakıyordu. Sonra adam 5 yıl önce öldü. Onun için ev satmanın akıllıca bir iş olacağını biliyor. Fakat gönlü bir türlü evden ayrılmaya razı olamıyor. Bu yüzden eve kimsenin almaya yanaşamayacağı bir fiyat koyuyor. Böylece kendini avutuyor."

Üzgün bir ifade ile başını salladı. "Dünya ne kadar garip değil mi?"

Dill soğuk bir sesle "Evet." dedi. Sonra ayağa kalktı. "Kendisini bulup fiyatı biraz düşürmesini isteyeceğim." Otomobilini Bn.Grim'in evinin önündeki yıkık dökük çürümüş tahta parmaklıkların önüne park etti. Evin çevresini tümüyle yabancı otlar kaplamıştı. Kapıya çıkan kadın kısa boylu, beyaz saçlı idi. Yüzündeki hatlar, küçük inatçı görünüşlü çenesine kadar iniyordu. Havanın sıcak olmasına karşın sırtında kalın, yün bir örme hırka vardı.

- "Bay Dill olmalısınız." dedi, "Aaron Hacker buraya gelmekte olduğunuzu telefonda söyledi. İçeri girmez misiniz?"

- Dill, "Dışarısı korkunç derecede sıcak." diye söylendi.

- "Öyleyse içeri girin. Buzluğa biraz limonata koymuştum. İçeriz."

İçerisi loş ve serindi. Panjurlar kapatılmıştı. Eski tarz geniş koltuklarla döşenmiş büyük bir salona girdiler. Yaşlı kadın ellerini sıkı kenetleyerek sallanan bir sandalyeye oturdu. Şişman adam öksürdü...

- "Bn. Grim, az önce Emlakçınız ile konuştum."

Kadın, "Tümünden haberim var." diye sözünü kesti.

- "Aaron fikrimi değiştirebileceğiniz düşüncesi ile sizi buraya yollamakla akılsızlık etmiş. Doğrusunu isterseniz amacımın bu olduğuna da pek emin değilim."

- "Bayan Grim, sizinle biraz konuşabileceğimi sanmıştım." Bn. Grim sallanan sandalyesini gıcırdatarak arkasına yaslandı.

- "Konuşmak için para alınmaz, ne istiyorsanız söyleyin."

- "Evet, haklısınız." Adam beyaz bir mendille yüzünün terini sildi.

- "İzin verirseniz anlatayım. Bir iş adamıyım. Bekarım. Uzun yıllar çalıştım ve iyi bir servet yaptım. Artık dinlenmeyi hak ettim. Yaşamımın sonlarını geçirebileceğim sakin bir yer arıyorum. Burayı sevdim. Bir kaç yıl önce Albany'ye giderken buradan geçmiştim. O zaman bir gün buraya yerleşebileceğimi düşünmüştüm. Bugün kasabadan tekrar geçerken, burayı gördüm. Tam istediğim yerdin."

- "Burayı ben de severim, Bay Dill. Böyle oldukça yüksek bir fiyat isteyişimin nedeni de bu zaten."

Dill gözlerini kaldırıp yaşlı kadına baktı.

- "Oldukça yüksek bir fiyat değil mi? Kabul etmelisiniz ki Bn.Grim, bu günlerde böyle bir ev en fazla..."

"Yeter." diye bağırdı kadın.

- "Bay Dill bu konuda sizinle kesinlikle tartışmak istemiyorum. Eğer istediğim parayı vermeyecekseniz, üzerinde durmayalım."

- "Fakat, Bn. Grim."

- "İyi günler Bay Dill."

Adamın da aynı şeyleri yapmasını belirten bir tavırla ayağa kalktı. Fakat adam kalkmadı.

- "Bir dakika bayan, delilik olduğunı biliyorum ama, istediğiniz parayı ödeyeceğim."

Yaşlı kadın uzun süre adama baktı.

- "Emin misiniz, Bay Dill?"

- "Kesinlikle, yeterince param var. Eğer evi satmanızın tek yolu buysa, parayı alacaksınız."

Grim hafifçe gülümsedi.

- "Sanırım limonata iyice soğumuştur. Size getireyim. Siz içerken ben de evi anlatırım."

Kadın elinde tepsi ile geriye döndüğünde Dill yine mendille alındaki terleri siliyordu.Limonatayı zevkle yudumlamaya başladı.

Yaşlı kadın sallanan sandalyesine yaslanırken

- "Bu ev." Diye söze başladı. "1902'den beri aileme aittir. Kasabadaki en sağlam ev olmadığını da biliyorum. Oğlum Michael doğduktan sonra bodrumum su bastı. O günden bu yana da bir türlü kurutamadık. Aaron bazı yerlerin çürüdüğünü de söylüyor. Yine de bu eski evi severim. Bilmem anlatabiliyor muyum?"

- Dill, "Evet." dedi.

- "Michael 9 yaşında iken babası öldü. Ondan sonra sıkıntılar başladı. Michael belki de benden çok babasını özliyordu. Çok vahşi ve haşın bir çocuk olmuştu. Liseyi bitirince kasabayı terkedip kente gitti. Çok hırslı bir insandı. Kentte ne yaptığını bilmiyorum. Fakat başarıya ulaşmış olmalıydı. Bana düzenli para gönderirdi." Gözleri nemlenmişti.

"Kendisini 9 yıl görmedim. Dokuz yıl sonra geldiğinde başı dertte idi. Zayıf ve yaşlanmış bir durumda bir gece yarısı çıka geldi. Yanında ufak, siyah bir valizden başka bir şey yoktu. Valizi elinden almak istediğim zaman bana vurdu. Bana, annesine vurdu. Ertesi gün bir kaç saat için evi terketmemi söyledi. Ne yapmak istediğini açıklamadı. Döndüğümde valiz ortadan yok olmuştu."

Şişman adam gözlerini limonata bardağına dikmiş öylece dinliyordu.

"O gece evimize bir adam geldi. İçeriye nasıl girdiğini bilmiyorum. Michael'ın odasından sesler duydum. Oğlumun içinde bulunduğu tehlikenin ne olduğunu öğrenmek istiyordum. Kapının arkasından dinlemeye çalıştım. Fakat yalnızca bağışmalar tehditler ve..." Bir an durakladı. Omuzları sarsılıyordu...

"...ve bir silah sesi duydum." diye devam etti. "İçeriye girdiğim zaman yatak odasının penceresi açıldı ve yabancı gitmişti. Michael'ımda yerde yatıyordu. Ölmüştü. Tüm bunlar bundan 5 yıl önce oldu. Ondan sonra polis bana olanları anlattı. Michael ve tanımadığım o adam birçok suç işlemişler. Bir sürü yerlerden bir kaç milyon dolar çalmışlar. Michael parayı alıp kaçmış. Parayı bu evde, hala bilemediğim bir yerde saklamıştı. Sonra diğer adam hissesini almak için oğlumu arayıp bulmuştu. Paranın yok olduğunu görünce de oğlumu öldürmüştü."

Başını kaldırıp adama baktı.

"İşte o zaman evimi 750.000 dolara satışa çıkardım. Bir gün oğlumun katilinin döneceğini biliyordum. O bir gün gelip fiyat ne olursa olsun evi almak isteyecekti. Bütün yapacağım, yaşlı bir kadının köhne evine bu kadar çok para vermeye razı olacak adamı buluncaya kadar beklemektir."

Sandalyesini ağır ağır sallıyordu. Dill bardağı yere bıraktı, diliyle dudaklarını yaladı. "Uf!" dedi. Bu limonata çok acı..." Bakışları canlılığını kaybetti, hafif titreme ile başı, omzunun üzerine cansız düştü.

Okyar YAYALAR'ın katkısı ile

Adım Madrid'in en lüks lokantalarının birine oturmuş menüyü inceliyor.Tam bu esnada,... yandaki masalardan birine muhteşem bir yemek gelmiş.Böyle çeşit çeşit garnitürün içine oturtulmuş,nefis bir sosla bezenmiş iki koskoca lop et parçası, mis gibi de kokuyor...

Garsonu çağırmış adam, "Gözüm kaldı şu beyin yediğinde, bir porsiyon da bana getirin lütfen!.." demiş.

- Ahhh, diye cevap vermiş İspanyol garson, görüyorum ki Senor Madridli değil. Bu lokantamızın dünya çapında bir spesyalitesidir.Ancak haftalarca önceden sipariş vermek gerekir...

- Yapmayın ya! Peki nedir bu ayıptır sorması?

- Bu, Senyor, boğa yumurtasıdır. Hemen karşımız arena biliyorsunuz,boğa güreşinde öldürülen boğanın yumurtalarıdır bu! Ama haklısınız,nefis bir yemektir...

- Tamam tamam, demiş müşteri, önümüzdeki ay iş icabı tekrar Madrid'e geleceğim. Şimdiden yerimi ayırtın ve "boğa yumurtası" spesyaliteniz için bana bir rezervasyon yapın!

Burnunda o nefis koku, bir ayı zor geçirmiş adam. Koşa koşa Madrid'in merkezindeki o meşhur lokantaya atmış kendini akşam, garsona kim olduğunu hatırlatmış, peçeteyi yakasına sıkıştırmış,başlamış beklemeye...Beş dakika, on dakika... Önce yine o mis gibi koku, derken garson elinde kocaman tabakla gelmiş, yine nefis garnitür, mis gibi bir sos ve ortada... iki küçücük lop et parçası.

- Bu ne, diye isyan etmiş adam. O müşteriye getirdiğiniz tabakta koskoca iki et parçası vardı.

- Ahh Senyör, demiş garson, Madridli olmadığınız nasıl da belli... Bu bir kısmet meselesi, bu sefer maalesef boğa kazandı!

Okyar YAYALAR'ın katkısı ile